

[Drachmann.]

dog bevirkede, at Overgangen til Værditold ikke blev saa fuldstændig og derved saa katastrofal, som den vilde være blevet, hvis man blankt havde accepteret de af Partiet Venstre dengang opstillede Forslag. Men Tiden er ikke til Bitterhed, og Tiden er ikke til Hoveren for dem, der faar Ret; Tiden er saa alvorlig, at det ikke er morsomt at faa Ret her. Jeg skal derfor indskrænke mig til endnu en Gang at bringe den højtærede Finansminister en Tak for hans Villighed til at tage en saadan Revision op, idet jeg tror, at den af mange Grunde er paakrævet og vil melde sig med en Styrke, som ikke kan afvises.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger angaaende det i denne Forbindelse maaske mest brændende Spørgsmaal, nemlig om Fortoldningen af Avispapir. Dette er jo en Sag, der, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rager med sin sædvanlige Omstændelighed gjorde Rede for, er oversendt fra Toldraadets Appeludvalg og har dannet Basis for Administrationens og dermed Finansministerens Forslag til Ændring i Toldloven. Jeg kan ikke godkende den Fortolkning, den højtærede Minister har stillet op. Jeg kan selvfølgelig ikke bestride, at den højtærede Finansminister har fuldkommen Ret til at give en saadan Fortolkning; men i Toldraadets Appeludvalg, af hvilket jeg har den Ære at være Medlem, var det utvivlsomt ment saaledes, at de 14 Sider, der er Tale om, henholdsvis 28 Sider i almindeligt Format, burde kunne gaa til 1½ Øre, medens der for det overskydende maatte betales de 8 Øre. Jeg ved godt, at man heroverfor fra Administrationens Side har gjort gældende, at dette vilde fordre et vanskeligt Kontrolapparat; men allerede Forholdet, som det nu er, fordrer et saadant Kontrolapparat. Og jeg maa tilføje, at jeg er bekymret over, at denne Kontrol maaske ikke altid har været saa effektiv, som den burde være, og i denne Henseende er jeg ikke uenig med det ærede Medlem Hr. Rager i, at Administrationen har et vist Medansvar for, at Udviklingen er løbet saa langt ud, som den beklageligvis er paa dette Omraade. Thi vil man erkende, at to og to er fire, og at eort er ikke hvidt, saa maa man samtidig srkende, at den Anvendelse, Dagbladene har gjort af Anmærkningen, har ikke været holdbar. Der er ingen Tvivl om, at denne Fortolkning af Anvendelsen til særlige Formaal af Papir, taget fra Lagrene til 1½ Øres Fortoldning — der er her ikke Spørgsmaal om Beskyttelse eller Ikke-Beskyttelse, der

er kun Tale om en ligelig Behandling af alle Borgere og Virksomheder —, denne Fortolkning har ikke kunnet holde Stik. Toldloven definerer klart, hvad der menes med Papir, anvendt ved Dagblade. Der gives en Definition af Dagbladene, og man giver oven i Købet en Definition af rent udgivelsesmæssig Karakter, nemlig: som udgives mindst hver anden Dag. En saadan Karakter har ikke den Anvendelse, som den moderne Udvikling har medført af Masser af Specialtillæg, Søndagstillæg, Magasiner, Sports-, Radio- og særlige Tillæg; ja, endog rent udprægede Annoncetillæg, idet store Varehuse og Magasiner hos det paagældende Dagblad kan bestille udprægede Annonceorganer, som saa udgives i det paagældende Firmas Navn, men fra det paagældende Dagblad. En saadan Anvendelse har Toldloven aldrig tilsigtet. Naar man har siddet i det Toldudvalg, som under afdøde Sigurd Bergs Ledelse — og daværende Indenrigsminister Sigurd Berg var stærkt knyttet til Dagspressen og indsatte netop denne Bestemmelse —, saa ved man, at det, der var tilsigtet med denne Lettelse, var at skaffe Befolkningen en billig økonomisk og politisk Oplysning gennem Dagspressen, og det har aldrig taget Sigte paa den Udvikling, der senere hen er kommet. Lad denne Udvikling være forretningsmæssigt, økonomisk og teknisk set nok saa begrundet; saa er der dog ingen Begrundelse for, at Dagbladene skal benytte den til at kunne komme uden om, at 8 Øre er 8 Øre, og 1½ Øre er 1½ Øre, og at den sidste Sats kun gælder for det egentlige Dagbladsstof.

Det var disse Bemærkninger, jeg vilde gøre, fordi jeg mener, at der mellem Forstaaelsen af Appeludvalgets Indstilling og Forstaaelsen af den Bemærkning, som den højtærede Finansminister nu gjorde gældende, er en absolut Uoverensstemmelse, og jeg tror, at hvis man fik sat igennem — uanset den Kontrol, der skal til, en Kontrol, jeg nævnte er nødvendig ogsaa nu —, at de 14, henholdsvis 28 Sider gives til 1½ Øre Satsen, og at alt, hvad der er derudover, maa betale 8 Øre, saa var man paa den rigtige Side, men saa maatte ogsaa Finansministeren have sine Bekymringer mere i Baggrunden, end han øjensynlig nu havde; i alt Fald staar det for det Flertal, der var i Appeludvalget, ogsaa for hele Folketingets Toldudvalg, saaledes, at man her er inde i en Udvikling, som paa Grund af mange Forhold hidtil er blevet tolereret, men som nu maa begrænses, og som man paa en eller anden Maade maa sætte en Stopper for, uden at slaa for meget i Stykker, som man